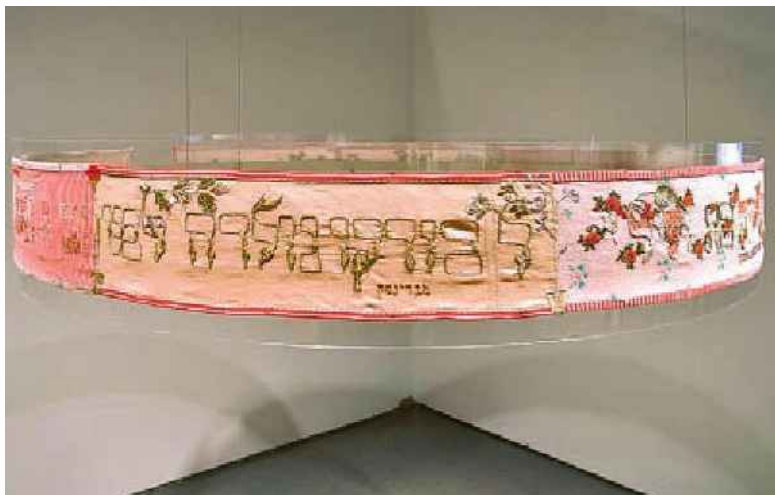

26.72x12.95	1	22	עמוד	הערב - גלובס	03/2014	41545951-4
שנקר בית ספר גבוה להנדסה ועיצוב - 1988						

אורגת זיכרונות וחידושים

קטיה אויכרמן, ראש **המגמה** לטקסטיל **בשנקר**, רואה בתערוכה "ארוגים בתודעה" ציון דרך חשוב לתעשייה היצרית / חגית פלגרותם

"חיתול תורה" של אויכרמן. יצירה עכשווית בטקסטיל (צילום: לאוניד פרדול)

” הטקסטיל הוא יסוד מרכזי בחיי כולנו; הוא עוטף, מגן ומהדר את הגוף, ממלא את המרחב שבו אנו חיים, הוא צורה וטרנס, צורה, אובייקט שימושי כמו בגד, רהיט, חלל – ובו בזמן חומר ביניים חושני, יריעה מתמשכת המגוללת נרטיביים ומסורות, כך כותבת האוצרת, אירנה גורדון, בפתח דבריה לקראת התערוכה הראשונה בארץ המוקדשת ליצירה בטקסטיל.

בתודעה” במוזיאון ארץ ישראל, מתבלטת קטיה אויכרמן העומדת בראש **המחלקה לעיצוב טקסטיל** באקדמיה **שנקר לעיצוב להנדסה**. אויכרמן, בעצמה **בוגרת שנקר**, המשיכה ל**לימודי** דוקטורט בלונדון, ומאז שובה היא מעורבת במחקר וביצירה ומלמדת. החל משנת **הלימודים** הנוכחית נבחרה לראשות **המחלקה**, והחליפה בתפקיד את האמן אורי צאיג.

התערוכה מציגה את המגוון הנפלא של יצירה עכשווית בטקסטיל, הפורחת למרות דעיכתה של תעשיית הטקסטיל הישראלית. זאת, בזכות **לימודי** הטקסטיל המתקדמים והצלחה של מעצבי טקסטיל עצמאיים, הפועלים בשיתוף עם חברות ואמנים בארץ ובחו"ל, וכן אמנים שהטקסטיל מהווה עבורם כלי ביטוי מרכזי, פואטי ורב הבעה.

בתערוכה מציגה אויכרמן "חיתול תורה" – אביזר תמוה הנראה כאהיל או קישוט מיסטי לחדר, כשהוא תלוי בצורת מעגל בד רחב, מרחף באוויר. "אני עוסקת בשאלות של טקסטיל וזיכרון מאז **הלימודים** שלי לתואר הראשון **בשנקר**, ומגלמת את הזיכרון באמצעות חפצים, העבודה המוצגת בתערוכה היא חלק מהמחקר שעשיתי לדוקטורט. בחנתי איך החפצים והטקסטיל ממשיגים סוג של זיכרון היסטורי. החפץ הזה הוא אבנט-תורה

גרמני, המכונה גם חיתול תורה. "הסיבה לכך פשוטה, כי האבנטים שעטפו את ספרי התורה אכן עשויים מחיתולים ששימשו כברית מילה של תינוקות, שעליהם רקמו את שם התינוק, את שמות האב והאם וברכה וזו גם מעין תעודת לידה. זו רצועת בד ארוכה מאוד שכורכים סביב התינוק או סביב **הספה** באותו אופן”.

מעטן היסטורי

המגמה לטקסטיל שבראשותה של אויכרמן הופכת ליותר ויותר מחקרית. "התעשייה המסורתית נדרה למקומות רחוקים בעולם אבל יש בארץ הרבה מאוד מחקר ופיתוח, **העיצוב** הוא חלק משמעותי מזה”.

● יותר מחקר ופחות אסתטיקה? "לא. שני הדברים קשורים זה לזה. זה ממש לא משנה איפה המעצב יושב פיזית, אם זה בארץ או בסין או בכל מקום. בימינו לא ניתן להפריד בין הדברים ומדברים על מחקר, פיתוח

עיצוב כמקשה אחת. אנחנו מעניקים ל**סטודנטים** ידע טכנולוגי איתן ורגישות אסתטית ותרבותית עמוקה. בטקסטיל – הטכניקה, טכנולוגיה ומלאכת מחשבת (קראפט) ואסתטיקה הם דבר משולב – זה תמיד היה כך ועכשיו זה עוד יותר רלבנטי”, היא אומרת.

"התערוכה היא דבר נכון בזמן. היא יכולה להציג את העשייה העשירה בתחום ולעורר את התודעה לאמנויות טקסטיל – שמאוד פורחת בעולם.

יש בארץ מעצבים ואמנים נהדרים שעוסקים בתחום בכישרון רב ובגלל ההיסטוריה המאוד מסובכת של תעשיית הטקסטיל המקומית, זה נושא מאוד טעון. הדימוי כאילו זו תעשייה כושלת ולא רלבנטית הוא לחלוטין לא נכון. בפועל קורים בארץ דברים מאוד מעניינים בתחום”.

התערוכה "ארוגים בתודעה", מוזיאון ארץ ישראל, דמת אביב, עד 15 ביוני